

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2019. év február hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint a fiatalok bírósága 26.Fk.696/2017/62. számú ítéletét a II. rendű és a III. rendű vádlottal szemben megváltoztatja.

A III. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekményeket egységesen kiskorú veszélyeztetése bűntetteként (Btk. 208. § (1) bekezdés) értékeli, egyben a büntetés halmazati jellegére való utalást mellőzi.

A II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésébe az őrizetet követően 2015. év október hó 29. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt, a III. rendű vádlott esetében pedig a 2015. év május hó 13. napján őrizetben töltött időt is beszámítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 26. Fk. 696/2017/62. számú, 2018. év július hó 5. napján kihirdetett ítéletével az I. rendű vádlottat a Btk. 160. § (1) bekezdése szerinti emberölés bűntettének kísérlete és a 208. § (1) bekezdése szerinti kiskorú veszélyeztetésének bűntette miatt - mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetesként 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett még az elsőfokú bíróság az előzetes fogvatartásban, és a házi őrizetben eltöltött időnek a beszámításáról a kiszabott büntetésbe, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

II. rendű vádlottat a Btk. 339. § (1), (2) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett garázdaság bűntette és a Btk. 164. § (1) és (2) bekezdése szerinti testi sértés vétsége miatt - halmazati büntetésül 1 év 9 hónap szabadságvesztésre ítélte. A büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette,

megállapította, hogy a vádlott a büntetés végrehajtása esetére annak 2/3-ad része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az őrizetben töltött idő beszámításáról és elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét.

III. rendű vádlottat a a Btk. 339. § (1), (2) bekezdés a) és d) pontja szerinti társtettesként elkövetett garázdaság büntette és a Btk. 208. § (1) bekezdése szerinti kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt - mint visszaesőt - halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre ítélte. A büntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette, megállapította, hogy a vádlott a büntetés végrehajtása esetére annak 3/4 része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az őrizetben töltött idő beszámításáról és megállapította, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll.

E vádlottakat is kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet rendelkezést tartalmazott még fk. IV. rendű vádlottra, akivel szemben az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett, ezért az ő ügye már nem képezte a másodfokú felülbírálat tárgyát.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az I. rendű vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, a további vádlottak tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

Az I. rendű vádlott és védője felmentés, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése, harmadlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A II. és III. rendű vádlott és védője enyhítés végett fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 553/2018/1-I. számú átiratában az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendszerű eljárásban megalapozott és irányadó tényállást állapított meg, abból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és nagyobb részt törvényes a jogi minősítés. Az őrizetben és letartóztatásban töltött idő pontosítása és e szerint való beszámítása mellett a III.r. vádlott bűnösségének a garázdaság büntetéseben való mellőzését, az I. rendű vádlott büntetésének a súlyosítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az ügyészség nem képviseltette magát.

A vádlottak védői a nyilvános ülést megelőzően benyújtották fellebbezésük írásbeli indokolását. Ebben és a másodfokú bíróság előtt megtartott perbeszédükben az I. rendű vádlott vezető védője, aki egyben a III. rendű vádlott védője is az I. rendű védencc tekintetében felmentésre, másodlagosan enyhítésre, míg harmadlagosan hatályon kívül helyezésre tett indítványt. A III. rendű védencc büntetésének pedig az enyhítését indítványozta. Utóbbit azzal indokolta, hogy egy bűncselekmény - osztva az ügyészi indítványban leírtakat - kikerül a bűnösségi körből, a büntetés kiszabása nélkülözi a halmazati szabályokat, kikerül a társtettesi elkövetési alakzat és további időmúlás következett be.

Az I. rendű védencc kapcsán a IV. rendű vádlott tekintetében elkövetett eljárási szabálysértésre hivatkozott, amely az egész ügy felülbírálatára kihat, és amely megalapozza a hatályon kívül helyezési indítványát. A felmentés kapcsán előadta, hogy az irányadó tényállás ennek gátat szab, de az I. rendű vádlott végig tagadta a bűncselekményt. A perbeszédét főként a jogi minősítés vitatására élezte ki. Kifejtette, hogy a gáz-riasztó marokfegyver engedély nélkül beszerezhető és nem köztudott, hogy alkalmas az emberi élet kioltására. A vádlott két lövés után is kézzel bántalmazta még a sértettet, ezért biztos nem az élete kioltására törekedett. A vádlott nyaki képletekre vonatkozó ismeretei nem elégségesek, a kijelentései az adott szubkulturális helyzet miatt nem bírnak jelentőséggel. A vádlott bántalmazni akarta a sértettet, talán még maradandó fogyatékosságot vagy életveszélyt is kívánt okozni, de az életét kioltani bizonyosan nem akarta.

A II. rendű vádlott védője a fiatakorúak tanácsának nem az új eljárási törvény szerinti összetétele miatti abszolút okból az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Ugyanilyen jogkövetkezmény alkalmazását kérte az eltérő jogi minősítés kapcsán elmaradt tárgyalás napolás miatt is. Az ügy érdemében azt fejtette ki, hogy a II. rendű vádlott kezén nem volt lőpornyom, ezért nem fogadja el, hogy leadott lövést. Álláspontja szerint a szakértők egymásra mutogatnak, az orvosszakértő nem ért a fegyverekhez, ezért a véleményüket nem fogadja el, és a két szakértő közös tárgyalási kihallgatásának eredményét sem. Másodlagosan a büntetés enyhítését kérte, pénzbüntetés vagy közérdekű munka alkalmazását.

I. rendű vádlott a nyilvános ülésen nem jelent meg, de írásban kérte annak megtartását a távollétében. II. rendű és III. rendű vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

A kétirányú fellebbezések közül csak a III. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmények minősítése tekintetében tett indítvány volt alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az ellentétes irányú jogorvoslattal támadott elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése szerint teljeskörűen felülbírált.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a védelem álláspontját a hivatkozott, és a tanács összetételére vonatkozó eljárási szabálysértés kapcsán, de az eltérő jogi minősítés következményének a kérdésében sem.

A büntetőeljárás a korábbi eljárási szabályok hatálya alatt indult el, ezért annak lefolytatására a Be. 868§ (2) bekezdése szerintiék az irányadóak, ennek értelmében pedig a korábbi összetételű bíróság folytatja le az eljárást. A védő által hivatkozott (3) bekezdés nem erre az esetre vonatkozik, és a perbeszédében citált hivatkozások sem helytállóak, mert az új törvény hatálybalépését követően megkezdett tárgyalásokra vonatkoztak. E tekintetben nem történt eljárási szabálysértés.

Hasonlóan alaptalan eljárási kifogás volt az eltérő jogi minősítéshez kapcsolódó, és a tárgyalás elnapolásának hiányát sérelmező bírósági aktus is. Az I. rendű vádlott tekintetében a jogi minősítés megváltoztatására való figyelemfelhívás már a régi törvény hatálya alatt megtörtént, mivel az elsőfokú bíróság az első tárgyalási határnapon (2017! június 29. napján) megállapította az eltérő jogi minősítés lehetőségét. Akkor ez nem volt a napolás kötelező oka, de a jegyzőkönyvből kitűnően ilyen kérelem, igény sem merült fel, egyébként utána az eljárás megismétlésre és többszörösen napolásra került, és mindezen nem változtat, hogy az ügyész csak az eljárás végén módosította a vádat a bíróság által megállapítottak szerint. A vádlott és a védők pontosan tudták, hogy milyen vád és milyen várható jogi minősítés miatt/ellen kell védekezni, tehát jogaik, védekezési taktikájuk nem sérült szemben az állításukkal.

A könnyű testi sértés esetében más a helyzet, de az eljárási szabálysértés relatív, másrészt a II. rendű vádlott javára kedvezőbb jogi minősítésre került sor.

Más eljárási szabálysértésre a védők sem hivatkoztak, és a bíróság sem észlelt ilyet.

Az elsőfokú bíróság teljesítette az ügyfelderítési kötelezettségét, az ügy ténybeli és jogi elbírásában releváns bizonyítékokat beszerezte, a tárgyalás anyagává tette, értékelési körébe vonta és a logika szabályai szerint egyenként és összhatásában is értékelte, mérlegelte. E tevékenysége igen részletes,

beható és alapos volt, indokai pedig széleskörűen kifejtett, logikai hibáktól mentes következtetések levonásán alapultak.

Az elsőfokú bíróság alappal vetette el a vádlottak védekezését és megalapozott egyben hiánytalan, ezért a másodfokú felülbírálatban irányadó tényállást állapított meg a tanúk vallomása, a helyszíni szemle adatai, a szakvélemények és az iratok tartalma alapján az észszerű gondolkodás szabályainak megfelelő mérlegeléssel.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és csak a III. rendű vádlott esetében kellett a jogi minősítést pontosítani, a terhére rótt bűncselekményeket egységesen értékelni.

E vádlott bűncselekményének jogi minősítése tekintetében osztotta az Ítélet tábla az ügyesség álláspontját: a garázdaság és a kiskorú veszélyeztetésének büntetési tétele és előbbi szubszidiárius jellege miatt a bűncselekmény egységesen minősül kiskorú veszélyeztetésének büntettként, ezért csak ezt a bűncselekményt róta e vádlott terhére.

A másodfokú bíróság nem osztotta a védő álláspontját az élet elleni bűncselekmény jogi minősítésének téves jellegét illetően, a vádlott tettének értékelése helyes emberölés büntette kísérleteként.

Az irányadó tényállás szerint az I. rendű vádlott először a mellkasán lőtte meg a sértettet, amellyel a tüdejét sértve életveszélyes sérülést okozott. Ezután lerángatta a buszról, a bokros részre húzta és ott kézzel ütlegelte, majd a sértett megölését kilátásba helyezve a pisztolyt a nyakához tartva közvetlen közélről nyakon lőtte.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást akkor, amikor ezt a magatartást élet elleni támadásnak minősítette. Lehet, hogy az első életveszélyes lövés leadásának a pillanatában még nem akarta kioltani a sértett életét, de az utána következő mozzanatok már egyértelművé teszik az eshetőleges szándékát. A sérülést követő bántalmazás és a közvetlen közélről való nyakra irányzott lövés leadása - főként a vádlott kijelentése mellett - már egyértelművé teszi, hogy tudtának át kellett fognia a sértett élet kioltásának lehetőségét.

Az elsőfokú bíróság igen behatóan elemezte a részletesen és együttesen kihallgatott fegyver-és orvosszakértő véleményét és helyes következtetésekre jutott. A védő kijelentése kapcsán meg kell jegyezni, hogy az orvosszakértőnek nem is kell értenie a fegyverekhez, erre a fegyverszakértőt hallgatta meg az elsőfokú bíróság. A két szakértő együttes meghallgatása pedig elősegítette, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben releváns döntését, jogi minősítését a kellő és megalapozott információk és szakvélemények birtokában hozza meg, figyelemmel a két érintett szakkérdés összefüggésére.

A vádlott által használt fegyver lehet, hogy önmagában nem alkalmas az emberi élet kioltására, de az adott helyzetben, az adott módon használva alkalmas eszköz volt a sértett megöléséhez. A kilőtt lövedék a sértett nyaki ütőere közelében állt meg, miközben a gyújtóeret 2,5 cm hosszan felszakította. Csak a véletlenül múlt, hogy nem vérzett ki a sértett, a lövedék a főverőeret is elérhette volna. A nyaki érzékeny testtájékon akár pusztá kézzel vagy bármilyen más célú eszközzel is lehet olyan sérülést létrehozni, amely nem egyeztethető össze az élettel, a közeli lőtávolságról leadott, nagy erőbehatást kifejtő és roncsoló hatású gumilövedék erre - eredménnyel nem vitathatóan - alkalmas volt.

Azt pedig a bíróság sem állapította meg, hogy célzatos, egyenes szándékú élet elleni támadás történt volna.

Mindezek a tényeken nem változtat a védelmi hivatkozás a vádlotti tudattartalomra, sem pedig a szubkulturális környezet verbalitásának specifikumaira. Az I. rendű vádlott az élet kioltására irányuló kijelentését nem a cselekménysor elején tette, az események továbbfejlődtek és a testi sértés további bántalmazásba torkollt, majd az ominózus kijelentést követően a nyak elleni közvetlen támadásban tetőzött.

Mindez pedig az emberölés kísérletét valósítja meg, és nem a védelem által hivatkozott bántalmazási, de akár az életveszély okozására is kiterjedő szándékot.

Az elsőfokú bíróság feltárta és felsorolta a büntetés kiszabása során irányadó büntetés kiszabási tényezőket. Az I. rendű vádlott esetében az élet elleni bűncselekmény távolabbi kísérlete miatt a kiszabott büntetés nem tekinthető eltúlzottan enyhének, ezért a súlyosítására nem volt törvényes alap és indok, és mivel a többszörös visszaeső vádlottal szemben tettarányos, az enyhítés szóba sem jöhetett.

Nem volt alapos a II. és III. rendű vádlott érdekében sem az enyhítés indítványozása. A III. rendű visszaeső vádlott büntetése még a másodfokú változtatások mellett is enyhe és a büntetés végrehajtásának a felfüggesztése sem indokolt, de terhes ügyészi perorvoslat híján súlyosítási tilalommal érintett. A vádlott kifogásolt különös visszaesői minősége elírási hiba az ítélet indokolásában, amelyet mellőz a másodfokú bíróság. III.r. vádlottal szemben visszaesőként került a büntetés kiszabásra az irányadó rendelkező rész szerint.

E vádlottal szemben alaki halmazatban álló bűncselekmények miatt került a büntetés kiszabásra, ezért az anyagi halmazatra való utalást mellőzni kellett, de ez nem változtat a bűncselekmény tárgyi súlyán és az elkövető személyi és társadalmi veszélyességén, és a változtatás a harmadfokú eljárást sem nyitotta meg

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét csak a III. rendű vádlott tettének jogi minősítése körében változtatta meg a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján.

A másodfokú eljárásban korrigálni kellett két vádlottal szemben az őrizetben illetőleg a letartóztatásban töltött időt és rendelkezni annak beszámításáról.

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2019. év február hó 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint fiatakorúak bírósága 26.Fk.696/2017/62. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Fkf.229/2018/11. számú ítéletében foglalt változások mellett az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű vádlottal szemben jogerős.

Budapest, 2019. év február hó 5. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő